

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. Благоевград, 30.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и седми
януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Андонова

Членове: Петър Пандев
Божана Манасиева

при участието на секретаря Илиана А.а
в присъствието на прокурора С. Й. А.
като разгледа докладваното от Петър Пандев Въззивно частно наказателно
дело № 20231200600042 по описа за 2023 година

Производството по делото е въззивно и е с правно основание чл.
163 и чл. 165 от Закона за здравето, във връзка с чл. 319 и сл. от НПК.

Постъпила е жалба от адв.И. Т., защитник на освидетелствания
А. А. К., с ЕГН-*****, срещу решение №2/05.01.2023 г.,
постановено по ЧНД № 624/2021 г. по описа на Районен съд – гр.Гоце
Делчев.

Сочи се в жалбата, че атакуваният съдебен акт се явявал
неправилен,незаконосъобразен и постановен в противоречие с
практиката на съдилищата. Развити са съображения в насока, че при
постановяването на своето решение, първата инстанция не е спазила
принципа на „ne bis in idem“, доколкото по делото било наА.це
доказателство, че в хода на делото освидетелстваният вече бил
настанен за лечение в специА.зирано здравно заведение – ЦПЗ –
Благоевград. На следващо място липсваА. данни затова, че А. К. бил

извършил общественноопасни действия, с които засегнал нечийи права. В показанията си разпитаните свидетели описва А. случаи, които не се отнасяли до тези, предмет на предложението на прокуратурата, поради което същите се явява А. неотносими към настоящото производство.

Изложени са твърдения в насока, че от заключението на назначената СПЕ не се установявало как вещото лице конкретизирало понятието „умерено висок риск“. Заедно с това разпитът на експерта бил проведен неприсъствено (дистанционно).

РС не допуснал и събирането на допълнителни гласни доказателства чрез разпит на двама свидетели, чрез които да бъде установено да А. е на А. це опасност освидетелствания да навреди на себе си, на околните или на обществото. Моли се ОС да отмени изцяло решението на първата инстанция.

В съдебно заседание защитникът поддържа жалбата си.

Представителят на ОП – Благоевград намира, че като правилен и законосъобразен, атакуваният съдебен акт следвало да бъде потвърден. Счита, че в хода на проведеното съдебно следствие са събрани всички необходими и допустими доказателства, като при това не са били допуснати нарушения на процесуалните правила. Заключението на СПЕ било компетентно и пълно, поради което и следвало да се кредитира от съда.

Окръжният съд, след като обсъди изложеното във въззивната жалба, взе предвид становищата на страните и извърши служебна проверка на атакуваното решение, с оглед разпоредбата на чл. 165 от ЗЗ във вр. с чл. 314 от НПК, прие за установено следното:

С решението, отмяна на което се иска, Районният съд постановил задължително настаняване и лечение на А. А. К., живущ в с. Б., общ. С., О.Б., с ЕГН-*****, в Първо отделение на ЦПЗ - Благоевград за срок от четири месеца при стационарна форма на лечение. Заедно с

това назначил съпругата на К. - Ф.Т. К.а, с адрес : от с. Б., общ. С., О.Б., за лице, което да изразява информирано съгласие за лечението на лицето.

По делото били събрани гласни и писмени доказателства, както и била назначена СПЕ. Видно от същите било, че през последната една година К. започнал да халюцинира, говорел несвързани неща, наричал околните хора „генерА., доктори, президенти“ и други подобни. Същият имал предписани медикаменти, които спрял да приема. Не спял, крещял и буйствал, чупел предмети в дома им. Искал да излезе навън като твърдял, че го чакала кола да го закара някъде, чакА. го доктори.

На 01.11.2021 г. същият цял ден буйствал, говорел несвързани неща и около 17:00 часа се нахвърлил върху съпругата си с метална лопатка за смет и започнал да я удря по гърба и по главата. Тя започнала да вика силно за помощ, при което дошъл братът на предложения - Д. К.. Последният се обадил на тел. 112 и в резултат на това предложеният бил настанен по спешност на задължително лечение, за което съдействА. полицейски служители, като му била поставена и успокоителна инжекция. Ф. К.а изпитвала страх от съпруга си да не я нарани.

Според заключението по назначената по делото съдебно - психиатрична експертиза към момента на обследването предложеният К. страда от „Органична хронична халюциноза. Изразена органична промяна на личността. Епилепсия - прости и комплексни парциални пристъпи с моторна, сетивна и очедвигателна симптоматика“. Предвид актуалното му психично състояние/психотичен/ вещото лице намира, че рискът от извършване на обществено опасно деяние по психопатологични мотиви е умерено висок. НА.це били и двете предпоставки за провеждане на задължително лечение по отношение на А. А. К., а именно: психично разстройство, попадащо в хипотезата на чл.146 ал.1 т. и т. 2 от 33 и умерено висок риск от извършване на

обществено опасно деяние по психопатологични мотиви. Експертът предлага по отношение на А. КаА.ев да бъде проведено лечение за срок от 4 месеца в ЦПЗ Благоевград, Първо отделение.

Предвид изложеното РС приел, че в разглеждания случай е нА.це опасност освидетелстваният да извърши престъпление, което да представлява опасност за близките му, за околните, за обществото. С оглед на констатирана липса на критичност и на съзнание за нА.чно психично разстройство съдът счел, че К. не е в състояние да дава информирано съгласие за лечението, като такова може да бъде давано от неговата съпруга Ф. К.а или от представител на общинска здравна служба при Община Благоевград.

Окръжният съд приема жалбата за допустима като подадена в срок от надлежна страна, срещу съдебен акт, подлежащ на въззивен контрол. Разглеждайки я по същество, намира същата за неоснователна.

Веднага следва да бъде отбелязано, че в по-голямата си част възраженията на защитата са били заявени пред първата инстанция, като по отношение на същите РС е изложил съображения в мотивите към решението си, които се споделят изцяло от настоящата съдебна инстанция.

Напълно законосъобразно решаващият състав на първоинстанционния съд е приел, че освидетелстваният А. К. следва да бъде настанен, на основание чл. 162, ал. 1 от ЗЗ, за задължително лечение при стационарна форма, което да бъде проведено в „Център за психично здраве“ ЕООД, гр. Благоевград , за срок от два месеца, както и че предвид състоянието му същият се явява неспособен да изразява информирано съгласие за провеждане на такова лечение. Този извод се базира на установената по делото фактическа обстановка, в частност - на заключението на изготвената и приета съдебно-психиатрична експертиза. При формиране на вътрешното убеждение на съдебния състав не са били допуснати нарушения.

Извършеният от решаващия съдебен състав анА.з на формираната доказателствена съвкупност е правилен, поради което и настоящата инстанция не намира основания за неговата промяна.

Не могат да бъдат споделени оплакванията във въззивната жалба в насока, че при постановяване на решението си първата инстанция взела предвид сведения, които не касаели процесния казус. Напротив, видно от показанията на разпитаните свидетели Д. К., Ф. К.а, А.л С. и Р.Д. (вж.л.171 и сл. от ЧНД) е, че във всеки един от техните разкази се съдържат данни за състояние и поведение на освидетелствания в период от време след 01.11.2021 г., вкл. след провежданите лечения в „ЦПЗ-Благоевград“ ЕООД – Благоевград. Първите двама свидетели са категорични в твърденията си, че А. К. се отнася безкритично към заболяването си, не спазва предписаното му медикаментозно лечение, продължава да се държи неадекватно и агресивно към близките си – съпругата и сина си. И четиримата свидетели сочат, че след 09.06.2022 г., освидетелстваният започнал да употребява и алкохол, като при отказ да му бъде продаден такъв отправял заплахи към собственика на магазин в с.Б. и продавача. Данните за тези негови прояви били взети предвид при отговорите на поставените му въпроси и от вещото лице, изготвило последната СПЕ.

Предвид изложеното въззивният съд също намира, че на базата на събраните и проверени в хода съдебното следствие доказателства, може да бъде направен извод, че освидетелстваният страда от психично разстройство по смисъла на чл. 146, ал. 1, т. 1 от ЗЗ. При същият се установява заболяване – „Органична хронична халюциноза. Изразена органична промяна на личността. Епилепсия - прости и комплексни парциални пристъпи с моторна, сетивна и очедвигателна симптоматика“. Заедно с това е отчетен и умерено висок риск от извършване на общественноопасно деяние по психопатологични мотиви – чл.146, ал.1, т.2 от ЗЗ. Според заключението на последната СПЕ освидетелстваният не е в състояние да дава информирано

съгласие за лечението си.

Експертът е категоричен в становището си, че с оглед това заболяване, както и поведението на А. К., се налага по отношение на същият да се проведе задължително стационарно лечение за срок от четири месеца.

Впрочем, видно от изричното му изявление в с.з., проведено на 05.01.2023 г. е, че защитникът е дал съгласие както за неприсъствен разпит на вещото лице д-р КК. (чрез видеоконферентна връзка), така и по пълното приемане на експертното заключение, изготвено от същата.

Предвид изложеното и с оглед така установената фактическа обстановка, правилно и обосновано РС е приел, че са налице кумулативните предпоставки по чл. 155 от ЗЗ за настаняване на освидетелствания А. К. на задължително лечение, като въззивната инстанция изцяло се солидаризира с конкретните параметри на същите като срок, форма, болнично заведение за провеждане и лице, което да изразява информирано съгласие за лечението, основно съобразени с експертното заключение по СПЕ и доказателствата по делото.

ОС намира, че в случая жалбоподателят неправилно се позовава на принципа „ne bis in idem“. По делото липсват каквито и да било доказателства за предходно произнасяне на съд по същия казус с постановено решение, визиращо настаняване на принудително лечение на освидетелствания К.. Проведените такива лечения в ЦПЗ – Благоевград не са в следствие на влезли в сила съдебни актове, поради което и като резултат не се покриват от критериите за прилагане на посочения по-горе принцип. Ето защо въззивната жалба се явява неоснователна и в тази ѝ част.

При извършената служебна проверка на първоинстанционният акт съобразно разпоредбата на чл. 314 от НПК, въззивния съд не

констатира нА.чие на основания за неговата отмяна или изменение. Като правилен и законосъобразен, същият следва да бъде потвърден изцяло.

Водим от горното и на основание чл. 163, ал. 1 от ЗЗ, Окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение №2/05.01.2023 г., постановено по ЧНД № 624/2021 г. по описа на Районен съд – гр.Гоце Делчев.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____